A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. július 8.*

A C-166/03. sz. ügyben,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues és F. Million, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: francia.

annak megállapítása végett, hogy a Francia Köztársaság — mivel az „arany" elnevezést fenntartotta a 750 ezred finomságú aranytárgyakra, a 375 vagy 585 ezredrész finomságú aranytárgyak ugyanakkor az „aranyötvözet" elnevezést viselik — nem teljesítette az EK 28. cikkéből eredő kötelezettségeit,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), R. Schintgen és N. Colneric bírák,

főtanácsnok: F. G. Jacobs,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az előadó bíró jelentésére,

a főtanácsnok indítványának a 2004. február 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Közösségek Bizottsága a Bíróság Hivatalához 2003. április 10-én beérkezett keresetlevéllel az EK 226. cikk alapján keresetet nyújtott be annak megállapítása végett, hogy a Francia Köztársaság — mivel az „arany" elnevezést fenntartotta a 750 ezred finomságú aranytárgyakra, a 375 vagy 585 ezred finomságú aranytárgyak ugyanakkor az „aranyötvözet" elnevezést viselik — nem teljesítette az EK 28. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

2 A Code général des impôts (Általános adótörvénykönyv; a továbbiakban: CGI) 522a. cikke, amelyet a nemesfémekre vonatkozó garantált szabványokról és a vámügynököknek egyes személyek közigazgatási helyzete feletti ellenőrzési jogairól szóló szabályozást kiigazító 1994. január 4-i 94-6. sz. törvény (JORF 1994. január 5., 245. o.) módosított, a következőket írja elő:

„Kizárólag a legalább 750 ezredrész finomságú aranyból készült tárgyakat lehet »arany« megnevezéssel magánszemélyek számára kiskereskedelmi forgalomba hozni.

A 375 vagy 585 ezredrész finomságú aranyat tartalmazó tárgyakat »aranyötvözet« megnevezéssel, valamint a finomsági fokozat feltüntetésével kell magánszemélyek számára kiskereskedelmi forgalomba hozni."

A pert megelőző eljárás

3 A Bizottság az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást indított, mert úgy vélte, hogy ez a rendelkezés ellentétes az EK 28. cikkel. Miután a Francia Köztársaságot felszólította észrevételei benyújtására, a Bizottság 2001. szeptember 19-én indokolással ellátott véleményt adott az ügyről, amelyben felszólította a tagállamot, hogy a közléstől számított 2 hónapon belül tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy eleget tegyen a véleményben foglaltaknak.

4 A Francia Köztársaság 2002. február 4-i levelében kijelentette, hogy a CGI 522a. cikke megfelel a fogyasztóvédelemhez és a kereskedelmi ügyletek tisztességes jellegéhez kapcsolódó követelménynek, és a Bizottságot álláspontjának felülvizsgálatára kérte. A Bizottság úgy döntött, hogy keresetet nyújt be a Bírósághoz.

A kereset

A felek érvelése

5 A Bizottság szerint a CGI 522a. cikke kizárja Franciaországban a 375 vagy 585 ezredrész finomságú aranytárgyak „aranyként" való értékesítését — jóllehet e

termékeket abban a tagállamban, ahonnan származnak, aranynak minősítik —, és e cikk értelmében ezeknek a termékeknek Franciaországban az „aranyötvözet" megnevezést kell viselniük, amelyet a fogyasztók kevésbé ismernek, és kevesebbre tartanak. Ez az előírás megnehezítheti e termékek franciaországi forgalomba hozatalát, és így — legalábbis közvetve — a tagállamok közti kereskedelem akadályát képezi. Ennélfogva, ha a közérdekű cél nem igazolja alkalmazásukat, a vitatott elnevezési szabályok az EK 28. cikk által tiltott, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősülnek.

6 A Bizottság úgy véli, hogy a fogyasztóvédelem és a kereskedelmi ügyletek tisztességes jellegének biztosításához nem szükségesek az említett elnevezési szabályok, és az EK 28. cikk sem igazolja őket. Elegendő lenne, ha a tagállamok megfelelő címkézési szabályokat írnának elő, amelyek biztosítanák a különféle eladásra kínált termékben lévő arany tényleges mennyiségéről történő pontos tájékoztatást.

7 A francia kormány vitatja, hogy a kétféle termékkategória megléte érzékelhető hatással lenne a Közösségen belüli kereskedelemre. Mivel a Bizottság nem bizonyította a Közösségen belüli kereskedelemre tett hatás meglétét, nem tett eleget a kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetben őt terhelő bizonyítási tehernek.

8 A francia kormány véleménye szerint a kétféle, „arany" és „aranyötvözet" elnevezés léte olyan aranytárgyak tekintetében, amelyek aranytartalma jelentősen eltér, megfelel annak a törekvésnek, hogy a fogyasztók védelme érdekében tájékoztatást nyújtson ez utóbbiaknak. Ez olyan közérdekű cél, amely az EK 28. cikk követelményeire tekintettel igazolja az e termékek elnevezését érintő intézkedést.

9 Ezenkívül a kettős elnevezést előíró rendszer inkább biztosítja a fogyasztók tájékoztatását, mint a Bizottság által javasolt rendszer, amely kizárólag a termékek aranytartalmát jelző címkézésen alapul. Ez utóbbi rendszer száraz technikai információt nyújt a fogyasztóknak, míg a kettős elnevezés ezen túlmenve könnyen érthető tájékoztatást ad az érintett termék minőségéről.

10 Ilyen körülmények között a francia kormány arra az álláspontra helyezkedik, hogy a CGI 522a. cikke által kialakított elnevezési rendszer nem ellentétes az EK 28. cikkel.

A Bíróság álláspontja

11 Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján minden olyan intézkedést, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet, mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni, amelyet — ilyen alapon — az EK 28. cikk tilt (lásd a Bíróság 8/74. sz. Dassonville-ügyben 1974. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 837. o.] 5. pontját, valamint a Bíróság C-322/01. sz., Deutscher Apothekerverband-ügyben 2003. december 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban még nem tették közzé] 66. pontját).

12 A Bizottság — francia kormány által nem vitatott — állítása szerint a 375 vagy 585 ezredrész finomságú aranyat tartalmazó aranytárgyakat jogszerűen „aranyként" hozzák forgalomba a tagállamokban, Franciaországon kívül.

13 Annyi tény, hogy az „aranyötvözet" elnevezés kevésbé vonzó a fogyasztók részére, mint az „arany".

14 Az a CGI 522a. cikke által előírt kötelezettség, miszerint az ilyen termékeket „aranyötvözetként" lehet értékesíteni, jóllehet e termékeket származási országukban „arany" megnevezéssel hozzák forgalomba, akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet.

15 Ebből az következik, hogy az EK 28. cikk értelmében a CGI rendelkezését mennyiségi importkorlátozással azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni, anélkül hogy be kellene bizonyítani, hogy érzékelhető hatást gyakorol az intézkedés a Közösségen belüli kereskedelemre.

16 Arról a kérdésről pedig, miszerint egy ilyen szabály a közösségi jog alapján mégis indokolható, megjegyzendő, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján az egységes és harmonizált szabályok hiányában megalkotott nemzeti szabályozás, amely különbségtétel nélkül alkalmazandó a nemzeti termékekre és más tagállamokból behozott termékekre, annyiban egyeztethető össze a Szerződéssel, amennyiben — többek közt — a fogyasztóvédelemhez és a kereskedelmi ügyeletek tisztességes jellegéhez kapcsolódó feltétlenül érvényesítendő követelményeknek való megfelelés érdekében szükség van rá, amennyiben a szabályozás az elérni kívánt célhoz mérten arányos, és amennyiben e célt nem lehetne elérni a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó eszközökkel (lásd a Bíróság C-448/98. sz. Guimont-ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT I-10663. o.] 27. pontját).

17 Annyi tény, hogy a közösségi jog jelenleg nem harmonizálja a termékek nemesfémtartalmának arányát jelző fémjelzéseket és az annak megjelölésére szolgáló módszereket. Az is tény, hogy a CGI 522a. cikke különbségtétel nélkül alkalmazandó a nemzeti termékekre és a más tagállamokból behozott termékekre.

18 Emellett el kell ismerni, hogy a CGI érintett rendelkezése a fogyasztóvédelem és a kereskedelmi ügyeletek tisztességes jellegének biztosítását célozza.

19 A vitatott szabályozás azonban feleslegesen kettős elnevezést ír elő a fogyasztók számára kiskereskedelmi forgalomba hozott, a tisztaság két legalacsonyabb szintjén lévő termékekre nézve, hiszen a szabályozás nemcsak az aranytárgy finomsági fokának feltüntetését követeli meg, amely objektív információt nyújt a termék tisztasági fokáról, hanem az „aranyötvözet" megjelölést is, amely sokkal kevésbé pontos információt ad ugyanarról a tulajdonságról.

20 Ebből az következik, hogy a CGI 522a. cikke szerinti kettős elnevezést előíró rendszer nem arányos a kereskedelmi ügyeletek tisztességes jellegének és a fogyasztóvédelem biztosításának céljával, és e cél elérhető más, a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedésekkel is.

21 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Francia Köztársaság — mivel az „arany" elnevezést fenntartotta a 750 ezredrész finomságú aranytárgyakra, a 375 vagy 585 ezredrész finomságú aranytárgyak ugyanakkor az „aranyötvözet" elnevezést viselik — nem teljesítette az EK 28. cikkből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

22 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Francia Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság megállapítja, hogy a Francia Köztársaság — mivel az „arany" elnevezést fenntartotta a 750 ezredrész finomságú aranytárgyakra, a 375 vagy 585 ezredrész finomságú aranytárgyak ugyanakkor az „aranyötvözet" elnevezést viselik — nem teljesítette az EK 28. cikkből eredő kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Timmermans Puissochet Cunha Rodrigues

Schintgen Colneric

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. július 8-i nyilvános ülésen.

R. Grass C. W. A. Timmermans

hivatalvezető a második tanács elnöke